

ETT POLITISKT KLASSRUM

Apolonija Šušteršič

Tensta konsthall, 2022/23

INNEHÅLL

Politisk? Ett samtal mellan
Apolonija Šušteršič (AŠ), Katinka
Saarnak och Cecilia Widenheim (TK)

Konstförmedlare för förändring
Agents of Change: Mediating
Minorities av George Chamoun

Offentligt samtal_februari 2022

Förslag till en demokratisk
klassrumsstruktur

Textilverkstad: samarbete med
Kvinnocaféet och Anna Nordström

Miljölärande med barn: Workshop
i samarbete med studenter och
lärare från KTH och Konstfack

. . . och mer blir det

Politisk?

Ett samtal mellan Apolonija Šušteršič (AŠ), Katinka Saarnak och Cecilia Widenheim (TK)

TK: Hur skulle du beskriva ditt förhållande till klassrummet som plats? Vilka minnen har du som relaterar till klassrummet?

AŠ: Min uppväxt, såväl som mina tidiga erfarenheter av klassrum, präglas av att växa upp i ett kommunistiskt Jugoslavien, av att vara elev på en skola impregnerad av socialistisk ideologi av den variant som rådde inom en stat med 20 miljoner invånare som styrs av endast ett parti, i detta fall kommunistpartiet, och leds av en ensam ledare (Tito). Mina tidiga minnen relaterar till undervisning om solidaritet och broderskap, de kanske viktigaste delarna i den mångfald av idéer som omhulldades i efterkrigstidens Jugoslavien, eller Socialistiska federala republiken Jugoslavien. För mig var klassrummet en plats för jämlika individer; utan klass, kön, religion eller andra kulturella privilegier. Men läraren, som förstås hade en maktposition, kunde vara av mycket olika karaktär, i bästa fall en främjare av fantasi och lärande, en trädgårdsmästare i den trädgård som skulle komma att bli vår framtid. Det kan låta som att jag romantiserar min skolgång, men jag älskade att gå i skolan!

TK: Hur har dessa upplevelser i din barndom påverkat dig?

AŠ: Jag kan inte radera mitt förflutna; det är en mycket starkare del av mig än jag någonsin trodde; och det blir mer och mer uppenbart för mig att min praktik är djupt påverkad av idéer jag insöp tidigt: exempelvis frågor kring rumslig och social jämlikhet, produktion av platsspecifik kunskap samt vikten av samarbete eller användning av dialogiska metoder. Som liten flicka berättade de för mig att det politiska systemet vi levde i bara var tillfälligt; vi var på väg att utveckla något ännu bättre, ett samhälle där alla en dag skulle komma att befrias från ramar och restriktioner, ett idealiskt samhälle.

TK: Hur blev du intresserad av att utveckla en praktik som fokuserar på samtal och dialog i en rumslig kontext?

AŠ: Jag skulle kunna säga att jag blev medveten om den kraft som dialog och samtal har som en integrerad del av min rumsliga praktik i samband med projektet Suggestion for the Day / Förslag för dagen, som jag förverkligade på Moderna Museet i Stockholm år 2000. Som en del av projektet ville jag bjuda in till ett rundabordsamtal, en performativ plattform, dock utan uttalad teatralitet, där alla deltagare var noga utvalda för vem eller vad de representerade, som skådespelare i en teaterföreställning som utvecklas under arbetets gång med hjälp av anteckningar i form av frågor och repliker, valda av moderatören i dialog med mig.

Vi diskuterade dåtidens utveckling av Stockholms stad och krafterna bakom dess utveckling, en process som i mångt och mycket var dold för de människor som bodde i staden. Diskussionen genomfördes inom ramarna för utställningen What if: Art On the Verge of Architecture and Design / Tänk om: Konst på gränsen till arkitektur och design på Moderna Museet (2000) under en måndag då museet var stängt. De inbjudna samtalsgästerna var stadsplanerare och konstnärer, samt arkitekter och aktivister som ställde sig kritiska till vad som var på väg att hända i den växande staden. Vi hade ingen publik utan endast inbjudna deltagare och vi avstod även från att spela in samtalet då vi inte ville ha någon annan dokumentation än den bild som togs som bevis på att samtalet ägt rum. Diskussionen visade sig vara mycket konstruktiv för alla parter och deltagarna önskade fortsätta debatten inom en snar framtid vilket gjorde att projektet fick en fortsättning på Moderna Museet, och senare på IASPIS år 2001 med rubriken Forum för staden. Vi avslutade vårt forum med ett internationellt seminarium: Vem äger staden? på Arkitekturmuseet år 2002.

TK: Har du tidigare gjort andra projekt som relaterar till projektet Ett politiskt klassrum / A Political Classroom?

AŠ: Projektet om det politiska klassrummet är tydligt kopplat till mitt tidigare arbete. Jag är en stark förespråkare av samtal. Att dela åsikter och konfronteras med olika människor och ämnen möjliggör en djupare förståelse av en situation, och bidrar till att hitta alternativa sätt att lösa en konflikt eller ett problem. Samtalet är ett relationellt ögonblick vi delar, och än mer så när vi är fysiskt närvarande. I och med utvecklingen av digital teknik verkar det som om våra kommunikationsmönster skiftat en aning. Enligt min åsikt producerar skärmen någon form av sköld eller barriär som fjärrar oss från andra människor och förhindrar direkt interaktion. Vi människor har trots allt fortfarande fysiska kroppar och ett känsloliv som söker spegling och interaktion med den fysiska miljön. I och med det tycker jag fortfarande att det är oerhört viktigt att vi träffas fysiskt och samtalar. Klassrummet är en perfekt plats för det. Nästan varje projekt jag varit engagerad i har inneburit samtal eller dialog som forskningsmetod, i kombination med engagemang och aktivering av en specifik handling eller aktion. Förutom Suggestion for the Day / Förslag för dagen, som nämnts ovan vill jag också lyfta The Relational Museum / Relationsmuseet, ett forskningsprojekt jag gjorde i samarbete med Bildmuseet i Umeå år 2005, Community Research Office / Samhällsforskningskontoret från 2003, Ibid projects, London, och Showroom: Debate Room: Backroom på Moderna Galerija i Ljubljana 2003.

Ett annat mycket viktigt projekt är annars Underground Discussion Club, som tog sin början i Ambika, ett projektrum för konst och arkitektur vid Westminster University i London år 2015 och som kom att utvecklas vidare i andra sammanhang i både Norge och Slovenien.

TK: Du har även använt klassrummet i rollen som professor, exempelvis har du undervisat vid konsthögskolan i Oslo, där du även var ansvarig för programmet Konst & offentligt rum samt som professor i bildkonst vid Royal College of Art i London och som professor i bildkonst och chef för monumentala avdelningen vid Kungl. Konsthögskolan i Stockholm under många år. Vilken är den största utmaningen med att utveckla och använda "klassrummet" i relation till samtida utbildning och konstpraktik enligt dig?

AŠ: Pedagogik har alltid varit en del av min praktik; även när jag inte undervisar eller är anställd på ett lärosäte innehåller mitt arbete pedagogiska inslag. Min pedagogiska etik är fast förankrad i ett emancipatoriskt och student-centrerat förhållningssätt. Att jag under många år byggt upp deltagarbaserade och socialt engagerade plattformar i min praktik går hand i hand med min vilja att förstå de människor (studenter) jag arbetar med som jämlikar. Men en jämställd situationen skapas inte på en dag då vi alla har olika bakgrund och förhåller oss till hierarkier och ansvar på olika sätt.

Att skapa stimulerande miljöer där eleverna känner sig motiverade och trygga att utveckla sitt konstnärliga arbete och lära sig av och med varandra är hjärtat i min pedagogiska praktik. Jag vill se eleverna växa intellektuellt och personligt. Återigen är det viktigt att vi alla, elever och lärare, förstår att inlärningsprocessen är något vi skapar tillsammans, vi skapar förändring tillsammans. Vi kan omvandla verkligheten till något som ännu inte är. Jag lärde mig mycket kring dessa idéer då jag hade min första fasta tjänst som professor vid KKH (Kungl. Konsthögskolan, Stockholm, 2003 - 2008) av min kära mentor Marie-Louise Ekman, då rektor vid KKH. Hon förstod konsthögskolan som en plats för samhällseliga experiment, "där vi kan forma det vi vill se i världen". Troligtvis är fler saker möjliga på en konstskola än inom andra utbildningsformer; men det finns problem även inom konstutbildningen. Mina konstnärskollegor kanske inte håller med mig men det är ett problem att konstutbildning, som på många vis kretsar kring frågor vi möter idag i vårt samhälle, i så hög grad baseras på individuell undervisning. För det mesta arbetar eleverna med enskilda verk eller projekt ensamma i sina ateljéer. Vi måste stimuleras till att arbeta tillsammans och lära oss att lyssna på varandra, vara konstruktiva och att ta individuellt ansvar i grupparbete.

Annars kommer vi aldrig att kunna bidra med någon gemensam åtgärd och förändra vårt samhälle inom en snar framtid.

Jag tror på konsten som en drivkraft för idéer och förändring på både individuell och samhällelig nivå, inte bara för dem som har råd att köpa konst utan för alla som möter den, deltar eller arbetar med konst. Därför måste elever och lärare arbeta tillsammans för att skapa en klassrumssituation som bygger på ömsesidig förståelse och respekt. Vi måste få lära oss hur man accepterar och hanterar meningsskiljaktigheter och olikheter, och ändå kunna vara konstruktiva. Viktiga pedagogiska tänkare relevanta för min praktik, som jag ofta referera till, är bland annat Paulo Freires De förtrycktas pedagogik / Pedagogy of the Oppressed, 1968, bell hooks Teaching to Transgress, Education as the Practice of Freedom, 1994, samt de olika rösterna i Kim A. Cases antologi med nyskrivna texter om intersektionell pedagogik, Intersectional Pedagogy, Complicating Identity and Social Justice, 2016. Ett nytt förhållningssätt till offentlig konst, där även det pedagogiska spelar in, hittar jag i Jane Rendells "Critical Spatial Practice" och Donna Haraway's "Staying with the trouble" ur Staying with the Trouble, Making Kin in the Chthulucene (2016). Jag befinner mig i ett paradoxalt läge just nu, när jag inte undervisar längre har jag äntligen fått möjlighet att skapa det klassrum jag alltid velat skapa när jag var anställd på en institution.

TK: Hur kommer det sig att du började arbeta med Tensta konsthall?

AŠ: Tensta konsthall deltog i ett internationellt projekt finansierat av EU:s Creative Europe-program kallat Agents of Change: Mediating Minorities (MeM), vilket genomfördes med partners ifrån Finland, Lettland, Sverige och Estland. Jag blev inbjuden av konsthallschef Cecilia Widenheim att delta i projektet som konstnär och forskare. Jag var en del av workshoparbetet tillsammans med deltagarna från kursen i konstförmedling som drevs av George Chamoun, konstpedagog på Tensta konsthall. Gruppen var en blandning av främst unga kvinnor av olika bakgrund från Tensta och närliggande områden, som alla var intresserade av att lära sig mer om konst och konstförmedling.

TK: På vilket sätt samarbetade du med Agents of Change, kursen i konstförmedling?

AŠ: Jag bad gruppen att fokusera på platsen de befann sig på och att fördjupa sig i forskning kring Tensta - förortsmiljön som fallstudie - speciellt dess nutid; och vad som var på väg att hända med det offentliga rummet i Tensta då det gick rykten om en större utförsäljning av

offentliga lokaler viktiga för samhällslivet i grannskapet. Ryktena visade sig sedan vara sanna (i september 2021), vilket förstas gjorde många mycket upprörda. Parallellt med detta diskuterade vi de koncept kring stadsplanering som varit särskilt viktiga i Sverige efter kriget: bland annat idén om ABC-staden som förknippas med den svenske stadsplaneraren och arkitekten Sven Markelius. Han föreslog att man skulle bygga förortens kvarter som små stadskärnor där människor kan arbeta, bo och utföra andra dagliga ärenden utan att lämna sitt område (A som i Arbete, B för Bostad och C för Centrum). Tensta är dock ingen typisk ABC-stad. Området utvecklades snarare inom ramen för "Miljonprogrammet" - ett allmännyttigt bostadsprogram som skapades för att säkerställa tillgången till prisvärda, högkvalitativa bostäder för alla svenska medborgare mellan åren 1965 och 1974.

Tensta har dock fortfarande spår av ABC-stadens koncept: C - en central del med gågata som slutar i en park med idrottsanläggning (kommunal simhall) på ena sidan och en byggnad som hyste bibliotek, Tensta Träff och Tensta gymnasium på andra sidan. Vissa av dessa verksamheter är dock flyttade eller borta idag, 2023.

TK: Under processens gång insåg du att byggnaden som hyste Tensta gymnasium och Tensta Träff skulle säljas ut - hur reagerade ni på beskedet i gruppen?

AŠ: Vi började fundera på vad vi skulle kunna göra utifrån vår position - som konstförmedlare och Tensta konsthalls nätverk. Det kändes naturligt att lyssna in röster från olika håll vilket ledde till att vi i februari 2022 bjöd in till ett publikt diskursivt evenemang på Tensta konsthall. Evenetet visade sig vara mycket lyckat då många dök upp och utbytte tankar och idéer, inklusive några Stockholmspolitiker och de nya ägarna till Tensta Träff och Tensta gymnasium. Hur lyckat mötet än var besvarades dock aldrig huvudfrågan: Hur ska Tensta centrum fortsatt vara tillgängligt för invånarna i Tensta? Tenstaborna är i desperat behov av platser för att skapa ett levande samhällsliv. Hur skall lokala föreningar från Tensta kunna hyra en plats av de nya ägarna - ett privat företag som söker vinst? Frågorna vi inte fick svar på är egentligen mycket konkreta och enkla, men pekar samtidigt på demokratiska brister som avvecklingen av offentliga rum och en allt större alienation i förhållande till våra gemensamma ytor i staden. Vi insåg att vårt projekt behöver fortsätta även om Konstförmedlingskursen är över. Det finns så mycket mer att diskutera; även bredare och mer generella frågor att ställa, eftersom Tensta inte är ett enskilt isolerat fall. Dessa tankar ledde till den andra etappen av mitt samarbete med Tensta konsthall, där jag kom att arbeta med formgivningen av ett klassrum.

TK: Vad är specifikt för Ett politiskt klassrum på Tensta konsthall?

AŠ: Klassrummet är en självklar fortsättning på det senaste halvårets erfarenheter och forskning inom ramen för det pedagogiska kunskapsutbyte som kursen Agents of Change: Mediating Minorities utgjorde. Som jag vill se det erbjuder klassrummet en plats för lärande snarare än undervisning, en plats där vi lär av varandra, ett rum utan ierarkier. Motivet blir "politiskt", utifrån hur det förstås och beskrivs av olika tänkare. Det politiska i just det här klassrummet förhandlas fram och försöker göra oss medvetna om vårt eget ansvar för det samhälle vi ständigt formar tillsammans. Varför inte ifrågasätta det givna systemet och tänka på alternativ som skulle kunna tjäna oss bättre? Ett politiskt klassrum vill vara en plats för experiment och försök, en plats där man kan tänka fritt och alla känner sig välkomna.

Ett politiskt klassrum, eller A Political Classroom, på Tensta konsthall tar plats i ett rum som redan används för workshops, en plats där Kvinnocafét och Språkcafét, en del av Silent University av konstnären Ahmet Ögut, regelbundet träffas. Därför var det viktigt för mig att människor som använder utrymmet skulle involveras – och tycka till om rummet de redan använde. Vi enades om den flersidiga amfiteaterstrukturen med träplattform och hyllor för förvaring av arbetsmaterial, böcker och arkiv. Allting gjordes med tanke på att skapa en tillgänglig och inbjudande miljö för de människor som vill använda klassrummet som resurs. Klassrummets textila inslag, gardinerna och kuddarna, designades under sommaren av Konstverandans deltagare tillsammans med Kvinnokafét under ledning av Muna Alyaqoobi och textilkonstnären Anna Nordström i samarbete med Stockholms Läns Hemslojd.

TK: Hur kan klassrummet aktiveras?

AŠ: Ett politiskt klassrum är ett "work in progress". Ett nytt inslag är bland annat en inkubator för växter: hemlösa växter och överblivna växter. Vi hoppas även kunna odla ätbara växter inomhus tack vare det artificiella odlingsljuset. Växterna skapar syre i det fönsterlösa rummet – samtidigt som vi hoppas lyfta fram växternas viktiga roll som en del av vår livsmiljö och något som behöver tas om hand och vårdas dagligen. Vi planerar också för ett nytt diskursivt program, en fortsättning på den debatt vi startade under vårt seminarium i februari 2022.

Showroom: Debate room: Back room, Apolonija Šušteršič, Moderna Galerija, Ljubljana, Slovenia, Form-Specific, Curator: Zdenka Badovinac, 2003.

Möte med Sloveniens kulturminister, konstnärer, curatorer, representanter för näringslivet och lokal media gällande Museum of Contemporary Art - Constitutive Act.

Medverkande: Andreja Rihter (Minister of Culture, Slovenia), Simon Kardum, Nejka Batič (Minister's advisors), Borut Vogeltnik, Alen Ožbolt, Tadej Pogačar (Artists), Andrej Smrekar (Director, National Gallery of Slovenia), Gregor Podnar (Director, Škuc Gallery), Zdenka Badovinac (Director, Moderna Galerija), Franci Zavrl (Pristop Communications), Adela Železnik (Museum consultant, Moderna Galerija) Jelka Šutej Adamič (Journalist), konstnären som moderator och publiken.

Community Research Office, Apolonija Šušteršič i samarbete Liutauras Psibilskis, IBID Projects, London, 2003

Relational Museum / Out & Around, Apolonija Šušteršič & Meike Schalk, Bildmuseet Umeå, 2006-2007

Medverkande:

*Mattias Andersson / Assistant, Bildmuseet Umeå
 Peter Lundström / Assistant Bildmuseet Umeå
 Brita Täljedal / Curator, Bildmuseet Umeå
 Jan - Erik Lundström / Director, Bildmuseet Umeå
 Katarina Pierre / Curator, Bildmuseet Umeå
 Gerd Aurell / Artist and member of the artist-run space Verkligheten
 Christine Hudson / FD, Docent, Senior lecturer, Political Science, Umeå University
 Ingo Vetter / Artist, Professor, Konsthögskolan, Umeå University
 Florian Zeyfang / Artist, Professor, Konsthögskolan, Umeå University
 Nina Möntmann / Writer, Art critic, Professor, KKH, Stockholm
 Doina Petrescu / Architect, Professor, University of Sheffield
 Apolonija Šušteršič / Artist/Architect, Professor, KKH, Stockholm*

Konferens, Bildmuseet, December 6 2007, Umeå

Invited speakers:

*Barbara Steiner / Director, Galerie für Zeitgenössische Kunst, Leipzig
 Nina Möntmann / Writer, Art critic, Professor, KKH, Stockholm
 Maria Lind / Director, IASPIS, Stockholm
 Fredrik Lindegren / Head of Culture Department, City of Umeå
 Lena Andersson-Skog / Vice-Dean, Faculty of Social Sciences, Umeå University
 Lars Westin / Director, Centre for Regional Science, Umeå University
 Jan-Erik Lundström / Director, Bildmuseet, Umeå University
 Katarina Pierre / Curator, Bildmuseet, Umeå University.*

Out & Around, project proposal by Meike Schalk / Architect, Lecturer at The Royal Institute of Technology (KTH), Stockholm and Apolonija Šušteršič / Artist/Architect, Professor, KKH, Stockholm

Underground Discussion Club, Apolonija Šušteršič, P3_AMBIKA, University of Westminster, London, Potential Architecture, Curator: David Thorp, 2015

Medverkande: Ekow Eshun, moderator, Dr. Yasminah Beebeejaun, Professor Sarat Maharaj, Dr Jon Goodbun, Professor Joe Kerr, Professor Katharine Heron

Tensta Gymnasium, 2022, foto: Cecilia Widenheim

Tensta Gymnasium, 2022, foto: Cecilia Widenheim

Konstförmedlare för förändring

Agents of Change: Mediating Minorities av George Chamoun

Hösten 2020 bjöds Tensta konsthall in att delta i EU-projektet Agents of Change: Mediating Minorities, som syftade till att utbilda grupper i konstförmedling och undersöka hur man kan arbeta med konst för att uppnå social förändring och ökad inkludering. Involverade i projektet var fyra EU-länder representerade av de fem konst- och kulturorganisationerna Cultura-säätiö (Finland), The Latvian Centre for Contemporary Art (Lettland), DOTS Foundation for an Open Society (Lettland), Tallinns stadsmuseum (Estland) och Tensta konsthall.

Projektet startade våren 2021 med att Tensta konsthall anordnade en kurs i konstförmedling med unga boende i Tensta med omnejd. Kursdeltagarna deltog i föreläsningar via zoom med lokala praktiserande konstförmedlare och institutioner, samt med internationellt erkända forskare inom samtidskonst, förmedling och olika sociala praktiker. Deltagarna i konstförmedlingskursen startade en diskussion av behovet av offentliga rum i allmänhet och lokalt i förorten Tensta och konstaterade samtidigt det relativt låga valdeltagandet i den unga generationen. Under kursens andra del bjöd vi in Apolonija Šušteršič, konstnär och arkitekt, att delta i våra diskussioner samt med uppdraget att skapa ett konstverk i relation till ovan nämnda diskussioner. Apolonija Šušteršičs konstnärliga arbete handlar om människors delaktighet och hon har under åren utvecklat en rad samarbeten kring alternativ stadsplanering och samhällsprojekt i olika stads- och förortsmiljöer.

Kursens fortsatta arbete kom att kretsa kring byggnaderna Tensta gymnasium och Tensta Träff som alla hade annonserats ut till försäljning. Att privatisera det offentliga rummet har pågått under en lång tid och har ännu inte gett några konstruktiva resultat, varken i Sverige eller utomlands, konstaterade kursdeltagarna. Privatisering, som gruppen analyserade, är en process där en liten grupp människor snabbt går med vinst men där majoriteten förlorar insyn. Detta riskerar att göra hela samhället svagare och skapa ökad kriminalitet och allmän vårdslöshet. Ytterligare utredningar i ämnet fick gruppen att vilja förmedla hur bristen på gemensamma mötesplatser kan påverka samhället, och i synnerhet en Stockholmsförort som redan är socioekonomiskt utsatt.

Under hösten bestämde vi oss för att samla alla våra fynd och presentera vår utredning i form av en plats med titeln ABC Laboratory, som placerades vid konsthallens entré i Lilla Galleriet. ABC-laboratoriet presenterade bl a listan över icke-statliga organisationer och andra medborgargrupper som arbetar i Tensta-förorten och som har förlorat sin mötesplats.

Kursdeltagarna samlade in berättelser och idéer från besökare och boende i

området om bristen på offentliga rum i Tensta samt visade upp böcker, tidskrifter och artiklar och annat läsmaterial. Våra huvudfrågor i den här kursen blev: Hur skapar man uppmärksamhet och ökar medvetenheten om konsekvenserna av privatiseringen av det offentliga rummet till en bredare allmänhet under det svenska valåret 2022? Hur aktiverar man allmänheten att kräva det utrymme man behöver för att utföra dess offentlighet? Vad kan vi göra inom konst- och kultursfären för att skapa medvetenhet och stimulera aktioner för att stärka det offentliga rummet?

Vi bestämde oss för att anordna ett event och bjuda in alla aktörer verksamma i Tenstas offentliga sfär i samband med utställningen *Phantoms of the Commons* där flera verk på olika sätt kommenterade vikten av offentliga gemensamma rum i arbetet med att bygga ett hållbart samhälle. På grund av pandemireglerna var vi tvungna att skjuta upp evenemanget men kunde till slut genomföra det i februari 2022. Tillsammans med Apolonija Šušteršič arbetade vi fram ett scenario för evenemanget eftersom vi ville ha det bästa resultatet och engagera deltagarna att tänka och diskutera kritiskt och konstruktivt. Huvudfrågan var: hur och var bör man tillhandahålla ett gemensamt rum för Tenstas invånare och föreningar? Evenemanget blev mycket lyckat och ungefär 90 personer samlades på konsthallen till en het men konstruktiv debatt.

Hela processen med Konstförmedlingskursen, utställningen och det avslutande evenemanget ledde fram till ett beslut om att tillhandahålla ett kontinuerligt utrymme – en ”folkets plattform” för att tänka, arbeta och diskutera, bygga upp medvetenhet och engagemang i förorten Tensta. A Political Classroom / Ett politiskt klassrum skapat tillsammans med Apolonija Šušteršič sommaren 2022 blev därför en logisk fortsättning på våra gemensamma ansträngningar under år 2021. Klassrummets textila inredning arbetades fram tillsammans med konstnären Anna Nordström, Kvinnocafét och Konstverandan med stöd av Stockholms Läns Hemslöjd.

Deltagare i konstmedlingskursen: Asha Mohamed, Alicia Donat-Magnin, Daniela Jadama, Linnea Sällqvist, Nada Ali, Nora Ordenes Söderberg, Oumaima Lamloumi, Rebecca Beyene, Senait Tesfai, Tatiana Bodnar under ledning av George Chamoun, konstförmedlare och Apolonija Šušteršič, konstnär.

Agents of Change: Mediating Minorities var ett internationellt projekt som drevs av fem kulturella och samhällsorganisationer verksamma i Finland, Estland, Lettland och Sverige. Syftet med projektet som medfinansierades av Europeiska unionens program Creative Europe var att studera användningen av konstförmedling som ett kraftfullt verktyg för att göra samtida samhällen mer öppna och inkluderande.

Offentligt samtal_februari 2022

Samtal om framtiden för Tensta Träff med lokalpolitiker, företrädare för fastigheter och deltagare från kursen Agents of Change. Samtalet modererades av George Chamoun och

tsägaren Hemsö samt representanter för föreningsliv och boende i Tensta samt
h Paulina Sokolow, foto: Tensta konsthall

Offentligt samtal_februari 2022

BLIR
DEMOKRATIEN
PRIVATISERAD?

Hur skapar man
medvetenhet och
stimulerar offentlig
verksamhet för det
offentliga rummet?

Vad kommer att hända
Med
TENSTA

Träff/
Gymnasium/Folk-
Bibliotek?

HUR SKA
MÄNNISKOR KRÄVA
UTRYMME FÖR
ATT UTFÖRA DES
OFFENTLIGHET?

Var är de skattepengar
folk betalar för
att ta hand om
det offentliga rummet?

Varför säljs det
offentliga rummet
till en
Privat ägare?

Har hade städer råd
att betala för underhåll
av offentliga utrymmen
tills nyligen,
och nu är det inte
möjligt längre?

Förslag till en demokratisk klassrumsstruktur

Klassrummet på Tensta konsthall, 2021

Textilverkstad: samarbete med Kvinnocaféet och Anna Nordström

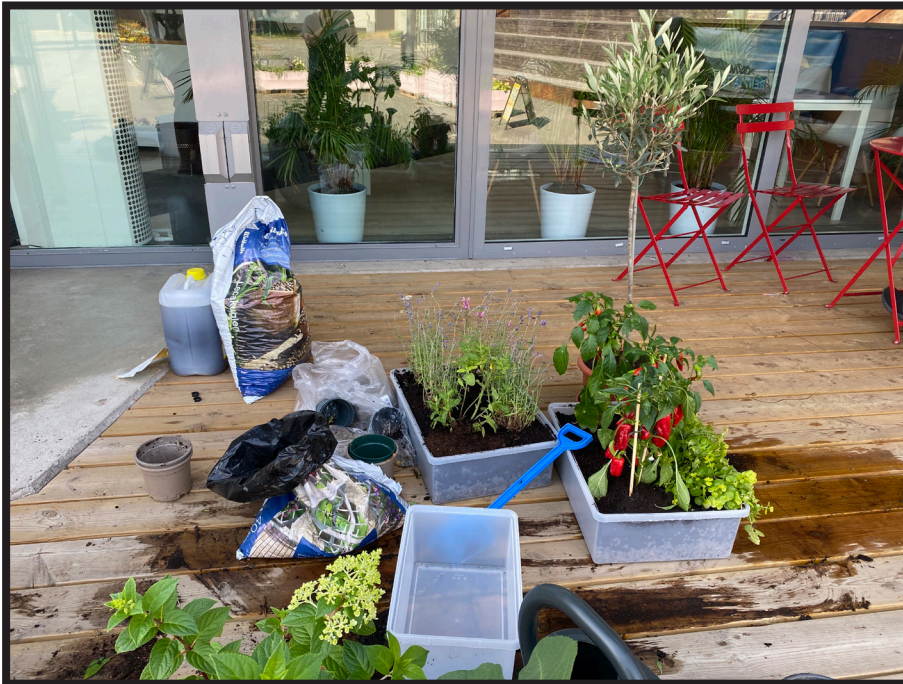

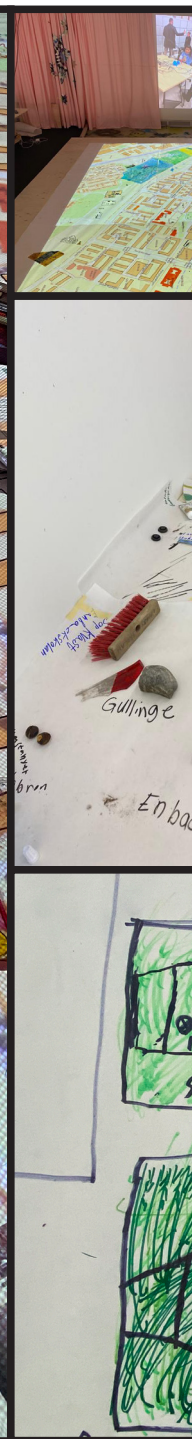
Miljölärande med barn: Workshop i samarbete med studenter och lärare från KTH och Konstfack

MA Seminariekurs (3hp) / Fristående kurs (7,5hp),
VT 2023 8 feb 2023

Instruktörer: Meike Schalk, KTH-A / Anette Göthlund och
Miro Sazdic, Konstfack - Högskolan för konst,
konsthantverk och design, Examinator: Katja Grillner

Denna seminariekurs behandlar stadsmiljöinlärning med barn och ungdomar. Den utforskar antagandet att den (byggda) miljön fungerar som ett pedagogiskt verktyg. Kursläsningar och föreläsningar kommer att introducera deltagarna till historiska och samtida föreställningar om urban pedagogik och deras metodologiska tillvägagångssätt, såsom att gå, rita, kartlägga, berätta, spela in, avbilda, filma och poddsända. Kursen äger rum på Tensta konsthall och innehåller en heldagsworkshop (den 1 mars) med barn och ungdomar samt Tensta konsthalls pedagoger. Kursen samlar deltagare och lärare från såväl arkitektur (KTH) som konstpedagogik (Konstfack - Högskolan för konst, konsthantverk och design).

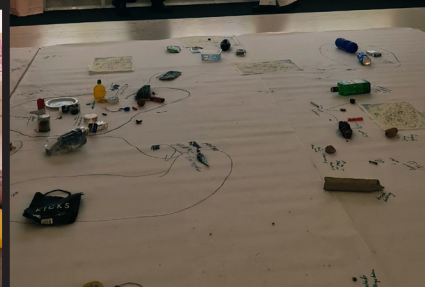

Miljölärande med barn, workshopresultat, mobil podstudio

Miljölärande med barn, workshop arbetsprocess

Ett politiskt klassrum av Apolonija Šušteršič

Ridå och kudde design gjord av kvinnor från Kvinnocaféet i samarbete med Anna Nordström, konstnär.

Teknisk ritning: Klara Suša Vačovnik

Tensta konsthalls personal:

Cecilia Widenheim / Chef

Fahyma Alnablsi / Reception, Språkcafé

Olle Arbman / Producent

George Chamoun / Konstpedagog

Sarah Guarino Werner / Intendent

Asha Mohamed Noor / Assistent, Kvinnocafé

Muna Al Yaqoobi / Assistent, Kvinnocafé

Paulina Sokolow / Kommunikationsansvarig

Johan Wahlgren / Installation och teknik

FANZINE

Grafisk form: Wasim Harwill

Redigering: Sarah Guarino Werner, Paulina Sokolow

Assistent: Kaja Gogala

Foto: Cecilia Widenheim, Emílio da Cruz Brandão,

Anette Göthlund, Asha Mohamed, Apolonija Šušteršič

Produktion: Tensta konsthall, Stockholm 2022–24

Tensta konsthall stöds av Stockholms stad, Kulturrådet och Region Stockholm. Ett politiskt klassrum genomförs som en del av kursen Agents of Change: Mediating Minorities delfinansierat av programmet Creative Europe inom Europeiska Unionen.

